

Zakon o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SRCG", br. 8/72 od
25.5.1972. godine.*

I. OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovjeravanje potpisa ili rukopisa je potvrđivanje njihove autentičnosti.

Ovjeravanje prepisa je potvrđivanje istovjetnosti prepisa sa njihovom izvornom ispravom. Fotokopije isprava i drugih dokumenata u smislu ovoga zakona imaju karakter prepisa.

Ovjeravanjem se ne potvrđuje istinitost sadržaja isprave.

Član 2.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrše opštinski sudovi odnosno opštinski organi uprave nadležni za poslove ovjeravanja, ako Zakonom nije drukčije određeno.

Član 3.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa uvodi se u upisnik za ovjeravanje.

II. OVJERAVANJE POTPISA I RUKOPISA

Član 4.

Za ovjeru potpisa potrebno je da podnosilac isprave pred službenim licem organa svojeručno potpiše ispravu, ili prizna za svoj potpis koji se već nalazi na ispravi. Na isti način se vrši ovjera otiska prsta.

Za ovjeru rukopisa potrebno je da podnosilac isprave pred službenim licem izjavi da je isprava napisana njegovom rukom.

Član 5.

Potvrda o ovjeri potpisa i rukopisa stavlja se na ispravu sa upisom datuma ovjere i broja pod kojim je isprava zavedena u upisniku za ovjeravanje.

Ovjera se potvrđuje pečatom nadležnog organa i potpisom određenog službenog lica.

Član 6.

Kad se ovjerava potpis ili otisak prsta slijepih ili lica koja ne znaju čitati, mora se podnosiocu pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili otisak prsta. Kad se ovjerava potpis ili otisak prsta gluvih koji ne znaju čitati, podnosiocu se mora pomoću tumača pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili otisak prsta.

Kad se ovjerava potpis ili otisak prsta lica koje ne razumije jezik na kome je isprava napisana, mora se podnosiocu prevesti sadržina isprave. Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne može samo izvršiti prevođenje, ispravu će podnosiocu pročitati i njenu sadržinu prevesti sudski tumač.

U oba slučaja u potvrdi o ovjeri mora se naznačiti da je postupljeno po st. 1. i 2. ovog člana.

Član 7.

Ao službeno lice koje vrši ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana može odrediti, ako to smatra potrebnim, da ispravu prevede sudski tumač. Ako je isprava bila prevedena, u potvrdi o ovjeri će se to navesti.

Član 8.

Potpis, otisak prsta ili rukopis ovjeriće se ako službeno lice lično poznaje podnosioca, ili, ako ga lično ne poznaje, kad njegov identitet utvrdi na osnovu lične karte, ili, ako nema lične karte, svjedočenjem dva punoljetna građanina koje službeno lice lično poznaje ili čiji identitet utvrdi na osnovu njihovih ličnih karata.

U potvrdi o ovjeri mora se navesti na koji je način službeno lice utvrdilo identitet podnosioca isprave.

Član 9.

Ako treba ovjeriti potpis lica kao zastupnika drugog lica, organizacije udruženog rada ili druge organizacije, službeno lice će ovjeru izvršiti pošto prethodno utvrdi da je to lice ovlašćeno na zastupanje. U potvrdi o ovjeri će se navesti na osnovu čega je podnosilac ovlašćen na zastupanje.

III. OVJERAVANJE PREPISA

Član 10.

Prepis koji se ovjerava mora se uporediti sa izvornom ispravom.

Prepis se mora sa izvornom ispravom slagati i u pravopisu, interpunkciji i skraćivanju riječi. Ako su u izvornoj ispravi neka mjesta isprljena, preinačena, brisana, precrtana, umetnuta ili dodana, mora se to u potvrdi o ovjeri prepisa navesti. Ovako će se postupiti i u slučaju kad je isprava pocijepana, oštećena, ili ako je inače po spoljašnjem obliku očito sumnjiva.

Član 11.

U potvrdi o ovjeri prepisa mora se navesti da li je to prepis izvorne isprave, ili prepis ovjerenoga, odnosno prostoga prepisa izvorne isprave.

U potvrdi o ovjeri navodi se da li je izvorna isprava pisana rukopisom ili na mašini ili kojim drugim mehaničkim ili hemijskim sredstvom, olovkom, ili perom, kao i broj tabaka odnosno listova izvorne isprave i gdje se, prema znanju službenog lica koje vrši ovjeru ili prema tvrđenju stranke, nalazi izvorna isprava. Ako je izvornu ispravu donio podnosilac potrebno je u potvrdi ovjere naznačiti ime i stan podnosioca.

U potvrdi ovjere mora se naznačiti broj i datum ovjere prepisa.

Potvrdu potpisuje službeno lice koje vrši ovjeru i stavlja pečat nadležnog organa.

Član 12.

Kada se ovjerava prepis samo jednog dijela isprave ili izvod iz koje isprve, prepis mora biti tako sačinjen da se iz njega jasno vidi koji su dijelovi isprave ostali neprepisani.

Član 13.

Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana, odrediće da upoređenje prepisa sa izvornom ispravom ili sa prepisom izvorne isprave izvrši sudski tumač.

IV. POSEBNI SLUČAJEVI OVJERAVANJA

Član 14.

Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za upotrebu u inostranstvu vrše opštinski sudovi.

Prije dostavljanja ovih isprava na ovjeru Saveznom sekretarijatu za inostrane poslove u smislu propisa Zakona o legalizaciji isprava u međunarodnom saobraćaju ("Službeni list FNRJ", br. 44/46), predsjednik opštinskog suda dostaviće ih republičkom organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa radi ovjere potpisa predsjednika odnosno službenog lica koje je izvršilo ovjeru i radi ovjere pečata opštinskog suda kod koga je ovjera izvršena.

Isprave koje izdaju republički organi uprave dostavljaju se na ovjeru neposredno Saveznom sekretarijatu za inostrane poslove bez prethodne ovjere od strane opštinskog suda i republičkog organa uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Član 15.

Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za upotrebu u državama koje su članice Haške konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava ("Službeni list FNRJ" - Dodatak: Međunarodni ugovori i drugi sporazumi br. 10/62) vrši opštinski sud odnosno republički organ uprave nadležan za pravosuđe.

Opštinski sud ovjerava samo isprave koje su izdate od organa i organizacija koje imaju sjedišta na području tog suda, a republički organ uprave nadležan za poslove pravosuđa ovjerava isprave izdate od organa i organizacija koje imaju sjedišta na području makog opštinskog suda na teritoriji Socijalističke Republike Crne Gore.

Član 16.

Ako se to po inostranom pravu traži, stranka će pred predsjednikom opštinskog suda položiti zakletvu na izjavu sadržanu u ispravi namijenjenoj za upotrebu u inostranstvu.

Član 17.

Ovjeravanje potpisa u zemljišno-knjižnim stvarima vrše sudovi shodno propisima o toj materiji.

Član 18.

Ovjeravanje potpisa i prepisa isprava potrebnih za regulisanje radnih odnosa lica u radnom odnosu može vršiti i ovlašćeno lice u organu odnosno organizaciji u kojoj radnik radi ili je radio.

Član 19.

Državni organ može izdati stranci kao i licu koje za to ima pravnog interesa ovjeren prepis spisa koji se kod njega nalazi, a može i ostalim licima ako na izdavanje prepisa pristanu lica koja su u predmetu zainteresovana. Ovjereni prepis spisa može se izdati i licu za koje je nesumnjivo da za to ima naučnoistraživački interes.

Ovjeru spisa vrši službeno lice koje je od starješine organa za to ovlašćeno.

Ako je spis povjerljive prirode, prepis se može izdati samo po prethodnom odobrenju starješine organa.

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 20.

Republički organ uprave nadležan za poslove pravosuđa donijeće bliže prepise o načinu ovjeravanja potpisa, rukopisa i prepisa i propisati obrazac upisnika za ovjeravanje.

Član 21.

Danom stupanja na snagu ovog zakona, prestaje da važi tačka 41. člana 1. Zakona o produženju primjene određenih saveznih zakona ("Službeni list SRCG", br. 31/71).

Član 22.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Socijalističke Republike Crne Gore".